

NAKNADNI DOKUMENT

Begunska in migrantska kriza: Novi pereči izzivi za politiko boja proti nasilnemu ekstremizmu

Uvod

Države članice po vsej Evropi bi se morale vprašati, ali je njihov program boja proti nasilnemu ekstremizmu posodobljen. Mnoge države v svojem programu nimajo vključenih nedavnega povečanja desničarskega ekstremizma in vedno večje polarizacije, ki jo spodbuja migrantska kriza.

Istočasno v begunskih centrih in okoli njih potekata radikalizacija in novačenje. Med številnimi begunci in migranti je celo nekaj teroristov.

Na tematskem dogodku centra odličnosti RAN (mreža za ozaveščanje o radikalizaciji) je skupnost strokovnjakov RAN izrazila svojo zaskrbljenost, da begunska kriza še povečuje napetosti in polarizacijo v družbi. Zato je upravičena ponovna ocena politik boja proti nasilnemu ekstremizmu. Kakšna je vloga socialne kohezije, integracije in vključevanja v boju proti nasilnemu ekstremizmu, če upoštevamo ugodne razmere, ranljivost in odpornost?

Ta dokument je pripravil **Steven Lenos**, Center odličnosti RAN.

Stališča, izražena v tem dokumentu, so stališča avtorja(-ev) in ne izražajo nujno stališč centra odličnosti RAN, Evropske komisije ali drugih ustanov.

Uvodna beseda

Strahovi, dejstva in miti o tako imenovani migrantski in begunski krizi so center odličnosti RAN spodbudili, da je prevzel pobudo in v začetku leta 2016 organiziral tri zaporedne dejavnosti:

- politični dokument o begunjih in boju proti nasilnemu ekstremizmu;
- tematski dogodek za izvajalce, raziskovalce in oblikovalce politik, Dunaj (AT), 14. aprila 2016;
- tri enodnevne delavnice za podporo državam članicam, Varšava (PL), 11., 12. in 13. maja 2016

Ta naknadni dokument utemeljuje dejstvo, da je treba program boja proti nasilnemu ekstremizmu posodobiti. Države članice bi se morale zavedati povečane nevarnosti desničarskega ekstremizma, nevarnosti radikalizacije in novačenja med begunji in migranti, ki se še povečuje, in nevarnosti polarizacije.

Udeleženci tematskega dogodka so navedli veliko posegov, ki se izvajajo ali bi se lahko izvajali v poglobljenem pristopu.

Ta dokument obravnava:

- rezultate političnega dokumenta in sklepe tematskega dogodka o begunjih in politikah boja proti nasilnemu ekstremizmu¹;
- učinke na ksenofobijo, zločine iz sovraštva in desničarski ekstremizem;
- učinke na ekstremistično džihadistično radikalizacijo in terorizem v toku beguncev in kako Islamska država (Daesh) izkorišča krizo;
- vzorec za razlago in obvladovanje polarizacije;
- morebitne ključne elemente za sodoben in celovit program boja proti nasilnemu ekstremizmu;
- nekatere navdihujoče posege;
- predloge za mogoče ukrepe in posege, ki so jih predlagali udeleženci tematskega dogodka.

Glavni sklepi političnega dokumenta in tematskega dogodka

Na kratko: v skupnosti RAN so vedno bolj zaskrbljeni zaradi poteka dogodkov v Evropi. Ta je bil le delno neposredno povezan z begunji in migrantsko krizo. Še zdaleč pa to ni vse.

V mnogih, a ne vseh, evropskih državah članicah so se s pojavom Islamske države in Al Kaide spremenila pravila igre v boju proti nasilnemu ekstremizmu. Zaradi dogodkov v Siriji in Iraku, neznanega obsega doma vzgojenih tujih terorističnih borcev in ustanovitve tako imenovanega kalifata sta na dnevnem redu radikalizacija in njeno preprečevanje. Islamska država, Al Kaida in globalni ekstremistični džihad so bili nevarni že prej, tako pa bo tudi v prihodnjih letih ali stoletju.

Hkrati so se v več državah že širili ksenofobija, antisemitizem, sovražni govor in kazniva dejanja. Nacionalistični, protimigrantski in protislamski desničarski ekstremizem je v različnih oblikah in razsežnostih prav tako že postajal vse dejavnejši. Vse to je posledica gospodarske krize, krčenja

¹ Gonzales-Enriquez Carmen; Garcia-Calvo, Carola; Kreko, Peter in Thorleifsson, Cathrine. CO RAN, april 2016

vladnih proračunov, nedavnih terorističnih napadov ter večjih in manjših nasilnih incidentov, kot so se zgodili v Kölnu v Nemčiji. Zaradi vsega navedenega je to resen in zapleten položaj.

Ne pozabite, da v prizoru, ki smo ga opisali, ni bila navedena tako imenovana begunska in migrantska kriza. Nedvomno begunska kriza stopnjuje zgoraj navedeni položaj. Izkazalo se je, da spoprijemanje z velikim številom beguncev, ki prihajajo v Evropo, povzroča velike izzive za vlade, Evropo, lokalne vlade in družbe. Begunska kriza je prinesla strah, polarizacijo, včasih celo zmanjšanje zaupanja v vlade. Vsi ti preobrati pomenijo odlično okolje za radikalizacijo, novačenje, propagando desničarskih ekstremistov in skrajnega džihada. Polarizirana družba s skupinami, prikazanimi kot nasprotniki, so sanje ekstremistov, ki širijo propagando »nas in njih«, da lahko uničujejo »sivo sredino« in pozivajo k drastičnim ukrepom *»ker nas vlade in voditelji ne varujejo pred njimi«*.

S tem političnim dokumentom in tematskim dogodkom se je razmišljanje o polarizaciji, radikalizaciji in novačenju razširilo z razpravo o ustvarjanju razmer, odpornosti, zamer in skrbi. Mnogi govorniki in udeleženci so zagovarjali socialno kohezijo, temeljne pravice in vključevanje. Da se prepreči polarizacija in da se prepreči radikalizacija.

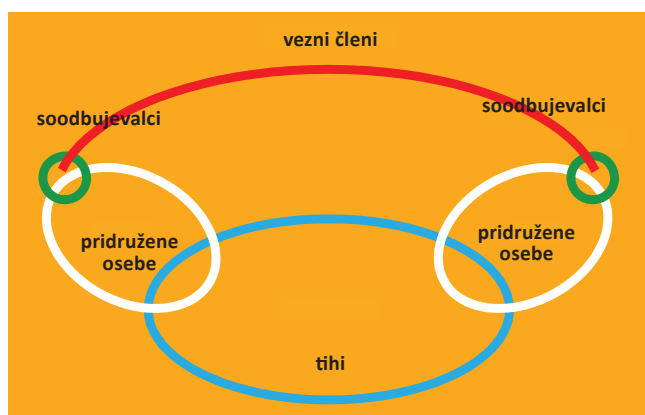
Razlaga polarizacije: vse je povezano s »sivo sredino«

Begunska in migrantska kriza je v mnogih evropskih državah spodbujala polarizacijo. Na tematskem dogodku je bil predstavljen konceptni okvir za polarizacijo, ki ga je razvila nizozemska policija². Temelji na *dveh pravilih in petih vlogah*:

1. polarizacija je miselni konstrukt, razmišljanje na način »mi in oni«, ki temelji na identitetah in skupinah;
2. za polarizacijo je potrebna spodbuda, dobro uspeva ob pogovorih o identiteti v povezavi z obsojanjem.

V ta proces je vključenih pet vlog:

1. spodbujevalci, ki poskušajo ustvariti polarizacijo in delujejo na posameznem polu;
2. pridružene osebe so se odločile za enega od spodbujevalcev;
3. tihi, sivi, niansirani. Lahko so neopredeljeni in/ali jim je vseeno. So tarča spodbujevalcev;
4. vezni člani, ki se obračajo na oba nasprotujoča si pola in spodbujevalce in s tem prilivajo olje na ogenj;
5. grešni kozli, med katerimi so tisti tihi na sredini, ali na primer vezni člani.

² Policija i polarizacija, početni vodič. Bart Brandsma, Pharresia 2016

Ekstremisti in teroristi si namerno prizadevajo za polarizacijo. Islamska država v uvodniku svoje spletne revije Dabiq celo pojasnjuje, da hoče »uničiti sivo območje«. Islamska država je v zadnjih mesecih izdelala več deset video posnetkov o izkoriščanju begunske krize. Mediji vsiljujejo naslednje štiri teme: 1. Zahodu je vseeno za begunce. 2. Kateri koli begunec, ki beži v nemuslimansko območje 3. Zaradi greha bo vsakega muslimana, ki umre na poti na zahod, kaznoval Bog 4. Vsak ... bo postal tarča Islamske države.

Osrednje teme desničarskega ekstremističnega razmišljanja: kulturno-verska nestrpnost, ogroženost telesne varnosti, ekonomska varnost.

Ta pharresijski pristop k obvladovanju polarizacije, ki ga je razvila nizozemska nacionalna policija, spodbuja naslednje:

1. ciljati je treba na sredino in niansirano;
2. ne se pogovarjati o identitetah;
3. ne govoriti o tem, kaj je »prav ali narobe«, ampak o običajnem.

Predstavljeni vzorec ali pristop je bil včasih v nekoliko drugačni obliki prikazan in podprt pri predstavitev in posegih na zasedanju RAN POL v Oslu (NO)³ in na tematskem dogodku.

Obetavna praksa: obvladovanje polarizacije za policijo (NL)

Zgoraj skicirani pristop se v policijskih oddelkih na Nizozemskem izvaja za obvladovanje zunanje in notranje polarizacije.

Policija bi lahko hitro prevzela vlogo, ki ta proces spodbuja, lahko pa bi se celo spremenila v grešnega kozla. V enotah lokalne policije potekajo sestanki, kjer se vodjem enot omogoča, da začnejo pogovore pred ustalitvijo polarizacije. To se izvaja v treh korakih:

1. Policijski kolegi se povabijo k izmenjavi stališč. Gre za raziskovanje in ne za razpravo. Ni moralnega obsojanja.
2. Temeljna in splošna razprava o poklicni vlogi policije je jasna: ne gre za osebna mnenja, ne gre za leve ali desne. »*Smo nevtralni, enako moramo obravnavati vse državljane ter ponuditi varnost in zaščito vsem.*« Vprašati se je treba, s kakšnim vedenjem bomo dosegli poklicno normo.
3. Ko so rezultati drugega koraka sprejeti, je zadnji korak, da kolege povabimo, naj ta izmenjana in dogovorjena pravila in vedenja prevedejo v svoje posebne položaje: kaj to pomeni v našem kraju ali mestu? Kaj se dogaja? Kako pristopamo k različnim akterjem?

³ Sastanek radne grupe RAN POL-a o suradnji sa zajednicama, Oslo (Norveška) 6.–7. aprila 2016.

Vključevanje, socialna kohezija in integracija

V primerjavi z drugimi dogodki v okviru RAN je bilo na tematskem dogodku, ki spodbuja *vključevanje, socialno kohezijo in integracijo* veliko izvajalcev. Bilo jih je več kot na drugih sestankih. To je mogoče pojasniti z naravo izziva za družbe in vlade, da bi obvladale večje število prišlekov, da bi imele koristi kot družba in da bi preprečile negativne učinke.

RAN ni omrežje za spodbujanje integracije ali državljanstva. Razen, če je jasno, da je prizadevanje za vključenost, integracijo in socialno kohezijo prva in zelo primerna obramba pred polarizacijo. ***Polarizacija ne vodi nujno v radikalizacijo, toda polarizirana družba pomaga ekstremistom.***

Ker uspešna integracija prišlekov zmanjšuje ranljivost skupin v družbi, je tako neposredno povezana s preprečevanjem radikalizacije in novačenja. Na eni strani je uspešna integracija zdravilo za ksenofobični ekstremizem, saj pomeni odgovor na strah in zamere skupnosti gostiteljic. Na drugi strani pa prišleki, ki razlikujejo med »nami in njimi«, z uspešno integracijo postanejo odpornejši proti dejavnosti ekstremistične propagande, usmerjene proti zahodu. Odrinjeni, razžaljeni, ponižani in celo nasilno napadeni migranti in begunci so še bolj ranljivi za radikalizacijo in novačenje.

Strateška komunikacija

Komunikacija je pomembno orodje za okrepitev socialne kohezije, za oblikovanje javnega mnenja in za podporo družbi pri ravnanju z migranti.

Strateška komunikacija je usklajen komunikacijski pristop, ki najprej razišče, kaj se dogaja. Kakšen je problem, kakšen je njegov obseg in kakšna sta odnos in vedenje različnih skupin ciljne publike?

Nekatere mogoče oblike posegov:

- kampanje za vplivanje na javno mnenje;
- spodbujanje ozaveščenja, strokovnega znanja in dialoga z mediji;
- prikazovanje osebnih zgodb resničnih ljudi, da razprava o beguncih dobi človeško podobo.

V Evropi obstaja več primerov komunikacijskih kampanj, ki vključujejo pojem »skupaj«, na primer »skupaj za Švedsko« in »skupaj za Avstrijo«.

Komunikacija in spodbujanje medsebojnega srečevanja ljudi prispevata k nastanku okoliščin za uspešno vključevanje in socialno kohezijo. Poleg govorjenja pa je zelo učinkovita strategija delo. Naj begunci sodelujejo v prostovoljstvu in prispevajo k družbi.

Begunci, ki so se naselili v državi, so lahko pomemben vezni člen med državami gostiteljicami in begunci. Begunci so lahko zelo dragoceni tudi pri uvajanju novih beguncev v pravila, kulturo in organizacijo gostujoče skupnosti.

Obetavni lokalni pristopi

Tematski dogodek je pokazal, da se lahko s polarizacijo spopadeta aktivna občina in civilna družba. Bistveno lahko pripomorejo lokalni pristopi v majhnem in velikem obsegu.

Obetavna praksa: vključujoč lokalni proces politike boja proti nasilnemu ekstremizmu

Zanimiv primer, kako uveljavljati vključenost, je bila predstavitev o ponovni presoji radikalizacije, vključujočega političnega procesa. Mesto Manchester (Združeno kraljestvo) se je srečalo s protitudarcom trenutne politike preprečevanja in usmerjanja boja proti nasilnemu ekstremizmu. Pri tem je bilo pomembno, da so imele muslimanske skupnosti občutek, da so tarča. Eden od morilcev vojaka Leeja Rigbiya je prihajal iz Manchestra.

V skupnostih je bilo veliko sporov in pomanjkanja zaupanja. Zato se je začel izvajati inovativni pristop za ponovno presoji radikalizacije.⁴

- Dogodek odprtega dialoga skupnosti o pomembnih vprašanjih.
- Izvajale so se delavnice za ponovno presoji radikalizacije za tri različne dele mesta in dodatna za mlade.
- Seja z vladnimi oblikovalci politik, na kateri so bili podani vprašanja in odgovori.
- Osnutek poročila (začetne ugotovitve, priporočila).
- Dve seji za načrtovanje ukrepov 1) sektor prostovoljstva, nevladne organizacije in civilna družba ter 2) javni sektor in službe.
- Poročilo o ponovni presoji radikalizacije.
- Usposobljeno omrežje lokalnih akterjev.

Pri tem pristopu je zanimivo, da načrtov in ukrepov ne določa program centralne vlade o boju proti nasilnemu ekstremizmu. Tako je vključen v široko paleto udeležencev, ki lahko vsi prispevajo k temu programu.

Obetavna praksa Družbena katastrofa in rezervna omrežja na lokalni ravni

Po terorističnem napadu ali katerem koli drugem vplivnem resnem incidentu se lahko napetosti na lokalni ravni zelo hitro izmuznejo iz rok. Zanetijo lahko nove konflikte. Na Nizozemskem se župani največjih mest opirajo na to, da je omrežje obveščeno in da je sposobno slediti z odzivi v obliki ukrepov ali komunikacije.

Pravilo je preprosto. Zgraditi je treba vzporedno omrežje, kjer so na različnih delih mesta koordinatorji. Imajo svoje lastno omrežje oseb za stike, na primer ključne delavce za delo z mladimi, voditelje skupnosti in vodje šol.

⁴ [http://www.makingmanchestersafer.com/mms/info/16/prevent/27/rethinking radicalisation - manchesters community dialogue programme](http://www.makingmanchestersafer.com/mms/info/16/prevent/27/rethinking%20radicalisation%20-%20manchesters%20community%20dialogue%20programme)

Takoj po napadu na satirični časnik Charile Hebdo, na primer, je bila sprejeta odločitev o vključitvi omrežja. Osebe za stike se zavedejo, da morajo enkrat ali včasih celo dvakrat na dan izdelati kratko poročilo o čustvenem stanju, incidentih in opažanjih.

Te informacije se uporabljajo za odločanje o ukrepih. Ob nemirih in napetostih na ulici osebe za stike vedo, da se lahko pozovejo, naj gredo na ulico, pomirijo zadeve ter popravijo govornice in zaroče. Streha se popravlja, kadar ne dežuje.

Begunci in radikalizacija: desničarska scena

V različnih državah članicah obstajajo nacionalistične skupine, stranke in organizacije, uperjene proti migracijam in proti islamu, ki izkoriščajo strahove skupnosti gostiteljic. Na desni strani političnega spektra se v nekaterih državah hitro odvijajo spremembe. Nova politična gibanja in stranke so zelo uspešni pri zagotavljanju podpore. Stare skupine včasih spremenijo barvo in jezik. Pri označevanju in odločanju o tem, kako se odzvati, je treba biti natančen.

Nekatere skupine se prikazujejo kot desničarki ekstremisti, so pa večinoma zaskrbljeni člani skupnosti gostiteljic s svojimi strahovi in zamerami, ki so včasih resnične, včasih pa samo občutene. Strahovi in zamere se lahko izrazijo z veliko razburjenja, jeze in grobosti. Tudi njihove strahove in skrbi je treba obravnavati. Ne pomaga, če se ne zmenimo zanje ali jih utišamo.

Boljši so manjši spopadi kot pa veliki.

Potem so tu še nacionalistične ali ksenofobične skupine, gibanja in politične stranke. Nekateri imajo dolgo zgodovino v politiki ali aktivističnih in ekstremističnih dejavnostih. Večkrat je bilo poudarjeno, da bi morale vlade podpreti pravno državo in ponuditi zaščito in varnost vsem v družbi. Obravnavati je treba vso ekstremistično propagando in sovražni govor.

Obstajajo pa tudi resnične skupine nasilnega sovraštva in skupine nasilnega ekstremizma, ki govorijo o »državlanski vojni«, včasih trenirajo in iščejo orožje.

Poleg skupinskih dejavnosti bi bilo treba kot nevarnost za desničarsko teroristično nasilje šteti tudi samotarske borbe.

Teroristi in radikalizacija v toku migrantov

Migranti in begunci niso teroristi. So žrtve. Iščejo boljše življenje ali včasih samo »življenje« – namesto trpljenja in smrti. Zaradi slik iz Alepa in Homsa v Siriji bo na primer lažje upoštevati, da nasilje in zatiranje, ki ga izvajajo Islamska država in druge teroristične skupine, in vojno nasilje silijo družine v selitev. Begunci bežijo pred nasiljem in kršitvami temeljnih pravic.

Hkrati obstajajo dokazi primerov radikalizacije ali novačenja, ki ga izvajajo begunci, ali pa begunce novačijo drugi. Teh je malo, toda več držav članic je navedlo, da je to resničnost, s katero se je treba spoprijeti. Nekateri osebe so bile aretirane. Obstajajo celo primeri resničnih teroristov, ki so izkoristili tok beguncev, da bi prišli v Evropo. Čeprav Islamska država trdi drugače, se to ne dogaja strukturirano in v velikem obsegu. Kljub temu pa se moramo tega zavedati. V več državah članicah, na primer v Belgiji in na Nizozemskem, se je zaradi tega vpogleda izboljšala ozaveščenost osebja, ki dela z begunci, o morebitnih znakih radikalizacije in kaj storiti, če se pojavijo taki znaki. Euro-pol pošilja strokovnjake na tako imenovane žariščne točke, kjer v Evropo prihajajo velike skupine beguncev in migrantov. Cilj teh strokovnjakov so tihotapska omrežja in imajo strokovno znanje o terorizmu ter o ponarejenih in ukradenih dokumentih.

Del beguncev bi lahko bil ranljiv za radikalizacijo in novačenje. Če hočemo, da ciljne osebe v begunskih centrih in skupnostih nasprotujejo ekstremističnemu novačenju, moramo poskrbeti, da bodo zavračale ekstremizem, in delati na dobrih odnosih z organi gostiteljic. Poleg usposabljanja osebja o znakih in referenčnih točkah je skrb za dobre odnose z begunskimi skupnostmi koristna pri opozarjanju na morebitno radikalizacijo in novačenje. Strokovni odnos in vedenje sta ključna za pridobivanje zaupanja in sodelovanje z begunci.

Vlade bi morale biti pozorne na infiltracije in novačenje ekstremističnih organizacij, kar bi moralo postati del zaščite beguncev in migrantov pred novačenjem.

Medsebojna radikalizacija

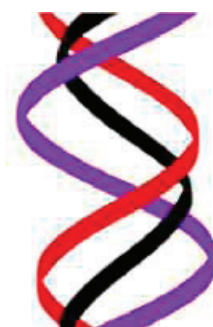
Radikalizacija desničarskih ekstremistov in radikalizacija ekstremističnega džihada spodbujata druga drugo.

Islamska država in protiislamistične skupine igrajo na karto *zarote med begunci in teroristi*.

Sporočila družbenih medijev, ki širijo paniko in jih pošilja Islamska država, se zelo hitro razširijo v dve smeri. V ekstremistična omrežja džihada in v omrežja desničarskih ekstremistov.

Povečanje desničarskega ekstremizma sproža levičarsko protifašistično radikalizacijo. To vodi do nevarnih ciklov napetosti in nasilja.

V več državah je izvajanje vladnih ukrepov za begunce spodbudilo proteste, ki so bili včasih tudi nasilni.

Morebitni ključni elementi za sodoben in celovit program boja proti nasilnemu ekstremizmu

Država ali skupnost, ki se srečuje z nenadnim povečanjem pritoka dokaj velikega števila beguncev in migrantov, lahko pričakuje, da se bo srečevala s polarizacijo, napetostmi, nasiljem, radikalizacijo in novačenjem ekstremističnih skupin iz drugačnih ideoloških prepričanj, ki se med seboj spodbu-

jajo v več dimenzijah. Vsi ti dejavniki vplivajo drug na drugega. Če želimo preprečiti te negativne učinke in se boriti proti njim, bi moral politični program na nacionalni ali lokalni ravni zajemati več dimenzij in dejavnikov. Upoštevati bi moral tudi načelo »ne škodi«, ker se skrajneži ne bodo obotavljali izkoriščati stranskih učinkov posegov.

1. Vključujoče in z obravnavanjem različnih oblik vzajemne radikalizacije

Zagovarjanje temeljnih vrednot in pravic v nasprotju z vsemi oblikam ekstremizma. V političnem programu in pri oblikovanju groženj je treba pozornost posvetiti morebitnim slepim pegam in poskrbeti, da so vključene skrbi in zamere vseh ranljivih skupnosti in skupin. Tudi skupnosti gostiteljic.

2. Spoprijemanje, motenje, preganjanje in preprečevanje

Ohranjanje pravne države in zaščita temeljnih pravic, demokracije in svobode pred kakršno koli obliko ekstremizma. Motenje in preganjanje in hkrati prizadevanje za edino trajnostno rešitev s preprečevanjem.

3. Obravnavanje polarizacije, vključenosti, skrb za sredino

Razumeti je treba dinamiko lokalne polarizacije in si prizadevati, da se izognemo spodbujanju igre »mi in oni«, ki jo igrajo ekstremisti in spodbujevalci polarizacije. Prizadevati si je treba za srednjo pot in za tisto, kar je ljudem skupnega. Prizadevati si je treba za to, kar ljudi povezuje.

4. Varovanje, oskrba in zaščita

Poskrbeti je treba, da se bodo vsi – člani skupnosti gostiteljic in begunci – počutili varne. To ni le naloga vlad. Če se ne počutijo zaščiteni, je prestrašene skupnosti lažje radikalizirati.

5. Ozaveščenost, odnos, odpornost in usposabljanje

Poskrbeti je treba, da se bodo osebje, predstavniki tiska, učitelji in prostovoljci nevladnih organizacij zavedali morebitne nevarnosti radikalizacije, novačenja in polarizacije.

Izvajati je treba usposabljanja o znakih radikalizacije in o tem, kam jih sporočiti. Prav tako pomembni so znaki zaskrbljenosti in dejavniki, zaradi katerih so ljudje ranljivi za novačenje in radikalizacijo. Strokovni odnosi in ukrepi lahko prispevajo k odpornosti ogroženih oseb, ki sprevidijo, da izvajalci zaupajo v skupno skrb za zaščito ranljivih posameznikov in skupin.

6. Skrb za komunikacijo

Poleg Islamske države tudi pripadniki džihada in vse ekstremistične skupine odlično uporabljajo družbene medije za vpliv na svoje člane, privrženca in sočustvujoče. Podtikanja, potegavščine, miti, zarote in propaganda se širijo in izmenjujejo z neverjetno hitrostjo.

Komunikacija ne bi smela biti povezana le z dejstvi in številkami, ker so občutki strahu, groženj in krivice morda še pomembnejši.

Ključnega pomena je strateška komunikacija z razumevanjem publike in odnosov.

Industrija informacijske in komunikacijske tehnologije bi lahko nevladnim organizacijam in skupnostim omogočila uporabo družbenih medijev in jih pooblastila, da bi se zavzemali za

7. Nacionalno usklajevanje in lokalno pooblašanje

Čudežno zdravilo ali ena sama rešitev ne obstaja. Študija in politični dokument sta pokazala, da bodo morali nacionalne in lokalne vlade, nevladne organizacije, šole, prostovoljci in drugi izvesti še veliko potrebnih posegov. Pri tem je potrebno usklajevanje. Potrebno je tudi smiselno pooblašanje in vodenje lokalnih akterjev.

Mogoči posegi, ki jih predlagajo udeleženci

Udeleženci tematskega dogodka so predlagali posege, ki bi se lahko izvajali pri spoprijemanju z učinki begunske krize. Od različnih izvajalcev skupnosti, ki jih gosti RAN, je bilo mogoče pričakovati zelo veliko. Nekateri posegi naj bi se izvajali predvsem na nacionalni ravni, drugi pa na lokalni ravni. Poskusili smo jih razvrstiti. Na tematskem dogodku nismo imeli priložnosti predstaviti, izpodbiti ali ovrednotiti predlogov, ampak so kot navdih predstavljeni tu.

Nacionalni

- Strateške komunikacije, ki jih izvajajo nacionalne in lokalne vlade:
 - kampanja za krepitev pozitivne ozaveščenosti o migracijah;
 - spodbujanje vrednot liberalne demokracije v vseh skupnostih in spodbujanje civilne kohezije, vključevanja in tolerance;
 - aktivne komunikacije za boj proti govoricam in napačnim informacijam;
 - jasne izjave o upoštevanju mednarodnih pogodb o beguncih, povezanih z jasnim izražanjem demokratičnih vrednot, uveljavljenih z zakonom;
 - obravnavanje občutka varnosti v vseh družbenih sektorjih.
- Tisk/mediji:
 - kampanja za ozaveščanje novinarjev tiskanih medijev ali predvajanja;
 - organizacija dialoga z mediji, da se pri poročanju o zgodbah, povezanih z migranti in negativnimi incidenti, uveljavljajo dobre prakse v novinarstvu; v številnih primerih so negativni incidenti, o katerih se je poročalo, temeljili na napačnih informacijah.
- Politične spremembe:
 - močno (močnejše) vodstvo za zmanjšanje strahu in kaosa glede migrantske krize in preganjanja glede morebitnega uvoza ekstremizma;
 - politično vodstvo bi moralo med člani političnih strank uveljavljati ničelno toleranco do rasiističnega diskurza;
 - politične stranke morajo skrajno desnim političnim strankam odvzeti temo migracij;
 - strožja azilna politika, temeljitejše preverjanje prosilcev za azil, vključno z izmenjavo informacij med policijami iz različnih držav;

- pregledovanje beguncev in odkrivanje znakov in kazalnikov radikalizacije;
- če želimo ohraniti integracijo, je treba vsa prizadevanja usmeriti v izboljšanje zakonodaje.

Lokalna raven

- Večagencijska struktura:
 - izmenjava kazalnikov z organi oblasti in obveščevalnimi službami, da se prepreči možnost vpliva nekaterih posameznikov na druge, in možnost, da bi jih potegnili v proces radikalizacije;
 - (več) sodelovanje zaradi zavedanja zgodnjih opozorilnih znakov polarizacije (in radikalizacije) med lokalnim prebivalstvom;
 - sistematski pristop do znakov, ki kažejo nekatere okoliščine, dogodke, ki lahko presegajo njihove lastne poklicne pristope, tj. sistem za odgovor na vprašanje »kam z določenimi znaki«;
 - ne izključno v povezavi s polarizacijo ali radikalizacijo, ampak vključeno v širši sistem zgodnjega opozarjanja na znake, vključno z nasiljem v družini, nadlegovanjem, manjšimi kaznivimi dejanji, odtujitvijo/izolacijo itd.
- Obveščanje in vključevanje civilne družbe:
 - dejavnosti za soseščino novih sprejemnih centrov (za preprečevanje polarizacije);
 - kampanje za ozaveščanje v šolah in organizacijah skupnosti;
 - platforme za razprave skupnosti, kjer lahko ljudje izrazijo svoje strahove in konstruktivno razpravljajo o skrbih, povezanih s položajem, na teh dogodkih bi morali biti prisotni tudi prosilci za azil, da se jim zagotovi možnost pozitivnega sodelovanja v dialogu;
 - razprave o srednjih šolah, inštitutih, šolah itd.;
 - organizacija informativnih sestankov za lokalne državljane, kjer lahko ljudje razpravljajo o svojih skrbih, skrbeti za obveščenost civilne družbe;
 - zelo pomembno je popraviti in izboljšati informacije za prebivalce in za begunce.
- Skrb za azilne centre:
 - prizadevanja za preprečevanje radikalizacije na ravni skupnosti bi bilo treba razširiti na migrantske centre in druge kraje, kjer prebivajo prihajajoči migranti;
 - hitri postopki za vloge in izogibanje predolgemu čakanju beguncev v sprejemnih centrih, da se lahko čim prej začne proces integracije vključevanje učenja novega jezika in učenja o družbi v njihovi novi državi.
- Vzpostavljanje stika med lokalnimi prebivalci in novimi priseljenci:
 - prostovoljno delo;
 - izobraževanje, ki temelji na stikih, in pričanja beguncev v šolah (v državah prejemnicah);
 - ustvarjanje točk, kjer se lahko sestajajo begunci in lokalno prebivalstvo, je zelo učinkovito;
 - izvajanje proaktivnih in/ali preprečevalnih ukrepov za depolarizacijo (in deradikalizacijo).

- Skrb za usposabljanje:
 - veća občutljivost in ozaveščanje, vključno z usposabljanjem glede tolerance, demokracije, državljanstva;
 - usposabljanje učiteljev, kako se odzvati v položajih, povezanih z radikalizacijo (da se prepreči radikalizacija);
 - razviti programe usposabljanja za glavne delavce (policija, socialni delavci, šole).

Skrb za programe integracije:

- ustrezna integracija beguncev, sprejetih v družbo jezikovna podpora, razumevanje kulture, gradnja novega omrežja, vodenje skozi zdravstveni sistem;
- hitrejša socializacija migrantov in njihova učinkovita/ustrezna integracija v okolje.

Prevedeno v okviru:

